

СВЪТУЛКА

— Иди, синко, иди и ти опитай. Отъ твоя куршумъ до сега нищо не се е отървало, може да улучишъ.

Тогава Иванчо взе пушката и отиде. И започна да стреля. Премъри се, гръмна и улучи. Повтори и пакъ улучи... и пакъ, и пакъ, .. и удари четиридесетъ яйца съ четиридесетъ куршума.

Старецътъ се зарадва, скочи, хвана Иванчо за ржка и му рече:

— Ти ми трѣбвашъ, ела съ мене!

Другата сутринъ Иванчо се прости съ майка си и тръгна съ стареца на пжть. Тогава нѣмаше желѣзници, нѣмаше аероплани и автомобили, а се пжтуваше пеша и съ конь. И тѣ пжтуваха цѣли три години. Много пжть изминаха, много нѣщо видѣха. Минаваха презъ гори, презъ планини, презъ рѣки и морета. Стигнаха най-сетне до една висока до облацитѣ планина. Навлѣзоха най-напредъ въ една гжста гора и пжтуваха презъ нея цѣли три дни. На четвъртия день навлѣзоха въ една долина съ грамадни скали отъ дветѣ страни. Колкото по-навжтре навлизаха въ долината, толкова скалитѣ ставаха по-чудни, по-страшни и по-огромни. Едни приличаха на грамадни вкаменени великани, други на страшни чудовища.

Вървѣха доста въ долината между тия страшни скали, изведнъжъ се изпрѣчи предъ тѣхъ още по-грамадна, още по-чудна скала, отвесна като стена.

Иванчо